

Nieuwsbrief

januari 2011

Geachte lezer(es),

Békesség Istentöl!

Ja, dat zegt bijna iedereen die je in Parhida tegen komt. Als groet.

Letterlijk betekenen deze Hongaarse woorden: Vrede van God!

Best aardig dat iedereen die meegaat al snel zulke woorden oppikt. En dat je dan, bijvoorbeeld tijdens het kleding inpakken op donderdagavond, ook hier tegen elkaar zegt: Dumnezeu să vă binecuvânteze! Roemeens voor: God zegene u. Of kortweg Pace. Dat is: Vrede.

Toch kunnen we het nog lang niet zonder tolk stellen hoor! Zeker niet in Parhida. Hier spreken de meeste mensen Hongaars. Gelukkig kon Ds Istvan Visky erg goed Engels en Duits. Tijdens de bezoeken deed hij dan het grootste deel van het vertaalwerk. Tot onze spijt is hij kort geleden vertrokken naar een andere gemeente, niet ver van Oradea vandaan.

Vandaar dat we tijdens de laatste Roemeniereis kennis hebben gemaakt met de nieuwe dominee van de Hongaars Gereformeerde Kerk van Parhida. Ds. József Szabó-Levente. (rechts op de foto)

Fijn om te merken dat hij in korte tijd zo is ingeburgerd in dit dorp. Misschien komt dat omdat hij zoveel bezoekwerk doet. Niet alleen bij de Hongaars Gereformeerden, maar ook bij de zigeuners.

We zijn dan ook tijdens ons verblijf in Parhida bij verschillende mensen op bezoek geweest. De bus was hier niet helemaal op berekend. Op weg naar de zigeuners raakten we tot de bumper vast in de modder. U begrijpt dat een pony niet genoeg kracht heeft om onze bus er weer uit te helpen. Daar was toch echt een trekker voor nodig.

Het gebedshuis blijkt een groot succes te zijn. Alleen het sanitair achter het gebouw moet nog geregeld worden. Veel mensen willen graag de bijeenkomsten bezoeken maar durven dat niet vanwege incontinentie. Vandaar dat we haast willen maken met het afbouwen.

Verder hebben we veel tijd besteedt aan overleg met de loco-burgemeester van een van de naburige plaatsjes. We zijn blij dat deze Matyi Miklós ons kon helpen aan opslagruimte voor de hulpgoederen. Wel is het voor ons moeilijk praten met Miklós omdat hij geen Engels of

Duits kan. Gelukkig kan zijn overbuurvrouw Engels. Van deze Emilia vindt u verderop in de nieuwsbrief nog een bedankje in het Engels.

U hebt wel in de gaten hoe op deze manier de contacten zich ongemerkt tijdens ieder reis uitbreiden. Fantastisch om te zien dat de hulpgoederen die in Nederland worden ingezameld zo hun weg vinden naar veel mensen in Parhida, Niuved, Tamaseu en Satu-Nou. En dan moeten we natuurlijk niet de daklozenopvang Ecclesia Mater vergeten. Vergeet u ook niet dat we het hierbij alleen nog maar hebben over de hulp in de buurt van Oradea. Over Zarnesti leest u verderop nog één en ander.

En nu we het toch hebben over de verbazende manier waarop de goederen hun weg vinden moeten we toch even vertellen dat we op de heenweg naar Parhida een omweg maakten om in Timisoara langs te kunnen gaan bij Casa Filadelfia, een opvanghuis voor weeskinderen. Hier hebben we bureaus en stoelen voor de kinderen naar toe gedaan. Ingrid van de Velde zorgt hier voor een tiental weeskinderen. Ze wordt bijgestaan door vrijwilligers. Hieronder ziet u er wat foto's van. En dan te bedenken dat die prachtige afgeschreven bureaus vanuit het Barneveldse accountantskantoor na heel veel gesjouw in Veenendaal belandden, dat Ingrid daar langskomt als ze in Nederland is en dat ze niet lang daarna door een busje tweeduizend kilometer verderop bij een weeshuis worden afgeleverd!

De reis naar Parhida in november is niet de enige reis geweest die we hebben ondernomen in 2010. We zijn ook in Zarnesti geweest. Zelfs met een groep jongeren in de zomervakantie. De eerste jongerenreis die de stichting organiseerde. Het was een groot succes. Ook de Roemeense jongelui hebben het erg gewaardeerd. Natuurlijk deden ze sterke indrukken op tijdens de bezoeken aan de ziekenhuizen en het zigeunerkamp. Maar 's avonds was er toch telkens wel gelegenheid om bij te praten over de ervaringen. De jongelui hadden om projecten te steunen in Zarnesti veel geld opgehaald. Na de reis was daarvan nog zo'n €2000 over. Dat geld zal D.V. besteedt worden om melkpoeder aan te schaffen. Elk jaar proberen we toch wel zo'n 1500 Kg daarvan in te kopen. Het liefst in kleine verpakkingen, zodat het goed in de voedselpakketten past. Op veel plaatsen is deze voedselhulp nog hard nodig. En kleding en schoenen zijn ook van harte welkom. Heel schrijnend is de situatie in Chrisbav, een ontzettend arm zigeunerkamp achter Codlea. We troffen er bijvoorbeeld het meisje aan dat u hiernaast op de foto ziet. Het is er één van een tweeling, twaalf jaar oud, blind, doof en spastisch. Ze ligt in een babyledikantje. Toch reageert ze wel op aanraking en het eerste wat we bedachten was wel dat ze zo snel mogelijk een beter bedje moest krijgen. Dat hebben we in Nederland geregeld; een bedje van 1,50 lang, groter kan niet in de kamer, waarvan we de poten wat hoger maakten. Zodat de ouders beter voor haar kunnen zorgen. Niet dat ze daarmee uit de zorgen zijn, nee werkelijke en blijvende waarde biedt alleen het Woord van de levende God.

Ook troffen we in dit kamp een ontzettend dikke man aan. Hij heeft een schildklierziekte. Hij was al eens geholpen door een Duitse hulporganisatie, maar die hadden door geldgebrek afgehaakt. U ziet hem op de foto, fatsoenlijke kleren heeft hij niet. Dat is ook geen kleinigheid om aan te schaffen. Waar haal je kleding in zulke maten. Een mevrouw uit Ederveen heeft wat kleding voor deze man gemaakt. Ze heeft zijn maat ongeveer geschat. Dat komt dan neer op zeg maar 5x XXL. We hopen dat het past!

Zomaar twee voorbeelden. Maar bijna elk huisje in Chrisbav vertelt zo'n verhaal. Dan wordt voorbeeld drie het verhaal van de ouders waar drie kinderen uit huis werden gehaald omdat ze het hoogst nodige zelfs niet hebben: geen voorzieningen, geen elektriciteit, geen . . .

Tot onze verbazing en dankbaarheid troffen we tijdens ons bezoek aan Chrisbav een meisje aan dat door vriendschap met een Nederlandse jongen Nederlands kan spreken. Zij heeft voor ons een lijst gemaakt met alle namen van de gemeenteleden. Want zonder zo'n lijst is het onmogelijk om op een eerlijke manier de hulpgoederen te verdelen.

We stoppen met vertellen over het werk in Roemenië. Op de website kunt u er meer over lezen. En we gaan terug naar Nederland. Want we willen u nog laten weten dat er na ongeveer een half jaar kleding verzamelen eind november weer een transport is geweest. Dit was ook wel erg hard nodig, want de ruimte die we beschikbaar hebben was nagenoeg vol! Deze keer heeft het allemaal iets langer dan normaal geduurd voordat we het transport konden regelen.

We wilden graag eerst contact hebben met de nieuwe dominee in Parhida. Na de laatste reis van Teus naar Parhida is er direct een vrachtwagen geregeld. Zaterdagmorgen 20 november om een uur of 8 zijn we begonnen met inladen. Gelukkig was er de donderdag- en vrijdagavond er voor al een hoop klaar gezet!

Er is paste gelukkig een grote hoeveelheid hulpgoederen in deze 105m3 grote vrachtwagen. De nodige dozen kleding, maar ook rollators, rolstoelen, een orgel, conserven en gewone stoelen. Deze stoelen komen in het gebedshuis te staan, want de aanloop wordt zo groot dat er zitplaatsen te weinig zijn.

Zoals u kunt zien op de foto's is er weer weinig lucht vervoerd. Gelukkig kregen we hulp van Cees, Huibert en Arjan. Dank jullie wel!

Om half twee was alles gereed, en is de vrachtwagen vertrokken. Tot onze verbazing kregen we maandagmorgen om half elf al bericht dat de vrachtwagen alweer bijna uitgeladen was....

Hieronder leest u hierover een bedankberichtje:

Hi Teus,

Here is Emilia and we want to thank you so much for sending us all those beautiful things. I appreciate very much all the effort you put into loading that truck and also the fact that you put the time and the energy to write on the boxes what there is inside.

I hope you are well. Please give our thanks to the team that helped you with this and hope to see at least some of them here in Satu Nou.

The man with the handicap from the hospital called me yesterday and asked me if we looked for that breathing machine he told you about. Is there any chance to look and let him know if there is any chance at all for him to get that machine and also how much it costs, He also asked me if you have any three wheel bicycle for handicap people. Please let me know if you know anything because he said he will call me back.

I am very glad that God brought us together. I pray the Lord will bless you and lead us all as far as His will with our lives. Take care and hope to hear from you soon. Send our regards to you wife and tell her we look forward to know her as well. God bless you , Calin, Emi, Iulia and Paul.

Op het moment dat u deze nieuwsbrief leest staan er inmiddels al weer ongeveer 1100 dozen kleding, meer dan 15.000 potten conserven, stapels matrassen, tientallen rollators en rolstoelen gereed. Want het werk gaat door. Zonder uw steun zouden we dat niet kunnen doen. Daarom willen we u vanaf deze plaats hartelijk bedanken. Mede door uw steun was het voor ons mogelijk om in de achterliggende tijd zo veel werk te verzetten voor de mensen in Parhida en Zarnesti. Ook willen we alle vrijwilligers bedanken voor hun inzet!

Wilt u meer van het werk in Parhida en Zarnesti lezen en zien, kijk dan op www.jahwehjireh.nl

Met vriendelijke groeten,

Teus Smit, Andre en Marien Hannewijk, Berry de Lange, Andre de Groot

